

Publicitatea

Băiatul meu, când era mic-mic, m-a întrebat:

– Tată, Făt-Frumos este încălțat cu "Adidas Torsion"? Văzuse, de câteva ori, reclama la televizor...

– Nu, numai calul lui Făt-Frumos e încălțat cu "Adidas Torsion", ca să poată zbura în Înaltul Cerului!

De atunci, fiului meu i-au plăcut... caii.

(...)

Uite-așa, am constatat că publicitatea nu este o știință, este putere de convingere, iar convingerea este o... artă. Arta are un beneficiu social care se fixează –subliminal- în mentalul oamenilor... Când publicitatea are un fond muzical bine ales ("astfel lăutarii măiestriră hore nalte și urări adânci"), fundalul acesta este creator de... extaz. Și cum noi oamenii suntem făcuți din stofa viselor, o să ne umplem de mister și o să ne placă chiar și caii... verzi. Pe pereți.

(...)

Da! Caii au rolul lor... În publicitate.

(...)

"Calul adesea venea pe la domnul său, și într-o zi îi zise să bage de seamă, cum că în una din case zânele aveau o baie, că acea baie, la câțiva ani, într-o zi hotărâtă, curge aur, și cine se scaldă întâi aceluia i se face părul de aur." (P. Ispirescu – "Făt-Frumos cu părul de aur")

(...)

Prin publicitate omul e "spart", dezagregat, lingușit și cucerit bucată cu bucată... Aș putea spune că, prin publicitate, omul trăiește... parțial.

(...)

Final.

– Am scăpat, zise calul cel cu șapte inimi. Stăpâne, adăogi calul, tu ai izbit Miazănoaptea, de a căzut la pământ cu două ceasuri înainte de vreme, iar eu simt sub adidașii mei torsionându-se nisipul...

Concluzie.

Prin publicitate, numele proprii devin nume comune. Ea este adevărata creatoare de... eponime.
